

بنام خدا

خودآموز ۷,۳,۲ PostgreSQL
گروه توسعه جهانی PostgreSQL

فهرست مطالب سراغاز

۱. PostgreSQL چیست؟
۲. تاریخچه اي بر PostgreSQL
۲,۱. پروژه PostgreSQL در دانشگاه برکلي
۲,۲. PostgreSQL ۹۵
۲,۲. PostgreSQL
۳. آنچه در این کتاب آورده شده
۴. نگاهی اجمالي بر منابع و مستندات
۵. اصطلاحات و نمادها
۶. راهنمای گزارش دهی Bug ها
۶,۱. چگونه تشخیص Bug ها
۶,۲. آنچه قابل گزارش دهی است
۶,۳. چگونه و به کجا باید گزارش داد

۱. شروع با PostgreSQL

- ۱,۱. طریقه نصب PostgreSQL
- ۱,۲. معماری بنیادی
- ۱,۳. ایجاد پایگاه داده
- ۱,۴. دسترسی به پایگاه داده

۲. زبان SQL

- ۲,۱. معرفی
- ۲,۲. مفاهیم
- ۲,۳. ایجاد Table جدید
- ۲,۴. توزیع Table به همراه Row ها
- ۲,۵. درخواست یک Table
- ۲,۶. اتصال مابین Table ها
- ۲,۷. توابع پیوند
- ۲,۸. به روزسازی ها
- ۲,۹. پاکسازی

۳. ابزارهای پیشرفته

- ۳,۱. معرفی
- ۳,۲. Views
- ۳,۳. کلید های خارجی
- ۳,۴. Transaction ها
- ۳,۵. وراثت (Inheritance)
- ۳,۶. نتیجه گیری

۴. فهرست مراجع

۱. PostgreSQL چیست؟

PostgreSQL یک سیستم مدیریتی پایگاه داده (ORDBMS) Object-Relational میباشد که بر اساس PostgreSQL version ۴,۲^۱ در بخش علوم کامپیوتری برکلی دانشگاه کالیفرنیا توسعه داده شده است.

پروژه PostgreSQL توسط پرفسور Michael Stonebraker هدایت و گروه هایی چون آژانس پروژه های تحقیقات پیشرفته دفاع (DARPA)، اداره تحقیقات ارتش (ARO)، بنیاد علوم ملی (NFS)، و اعضای وابسته دیگری، حامیان آن بودند.

PostgreSQL نسخه Open-Source از این کد اصلی برکلی می باشد و از زبان SQL۹۲/SQL۹۹ و دیگر ابزارهای امروزی پشتیبانی می کند.

اکنون PostgreSQL بعنوان پیشگام بسیاری از مفاهیم Object-Relational، در بعضی از پایگاه داده های تجاری عرضه میگردد. در سیستم مدیریت پایگاه داده (RDBMS) Relational قدیمی، از مجموعه نام های وابسته، که همگی شامل صفاتی همگون بودند پشتیبانی می شد و در سیستمهای تجاری فعلی، انواعی شامل Floating Point Number، Integer، Character، String، Date و Money قابل پشتیبانی می باشند. این مسئله نیز بدیهی است که این مدل برای برنامه های Data Processing آینده کافی نیست.

PostgreSQL چند قابلیت مهم اضافی را بطریقی که کاربر توانایی توسعه سیستم را دارا باشد در کنار مفاهیم زیر عرضه می دارد:

Inheritance

Data Type

Function

و نیز ابزارهای دیگری که شامل قابلیت ها و انعطاف بیشتری می باشند:

Constraints

Triggers

Rules

Transactional Integrity

این قابلیت ها PostgreSQL را در زمره پایگاه داده Object-Relational قرار داده است و قابل توجه است که مفاهیم فوق وجه تمایزی با پایگاه های داده پی که با عنوان Object-Oriented عرضه شده اند -ویا پایگاه های داده وابسته قدیمی سازگاری کامل ندارند- محسوب می شوند. بنا بر این هر چند که PostgreSQL بعضی از قابلیت های مدل Object-Oriented را دارد اما در رده پایگاه های داده Relational شناخته می شود.

۲. تاریخچه ای بر PostgreSQL

امروزه سیستم مدیریت پایگاه های داده Object-Relational که به عنوان PostgreSQL شناخته شده است (و بطور خلاصه PostgreSQL۹۵ خطاب می شود) ازبسته نرم افزاری PostgreSQL در دانشگاه کالیفرنیا در برکلی تولید شد بر گرفته شده است. PostgreSQL با بیش از یک دهه توسعه، پیشرفته ترین پایگاه داده اپن سورس در سراسر دنیا است که ارائه دهنده کنترل همزمان نسخه های متنوع، پشتیبانی از همه ساختارهای SQL (شامل گزینشهای تودرتو (Subselects)، Transactions، توابع و انواع داده ای که کاربر تعریف میکند) و تعداد بسیار زیادی از زبانهای قابل اتصال (مانند C، C++، Java، Perl، Tcl و Python) می باشد.

۲,۱. پروژه PostgreSQL در دانشگاه برکلی

اجرای پروژه PostgreSQL DBMS در سال ۱۹۸۶ آغاز گردید و پس از آن PostgreSQL چندین انتشار را پشت سر گذاشت و اولین "نمونه افزار" (demo ware) سیستم در سال ۱۹۸۷ قابل استفاده و در کنفرانس ACM-SIGMOD سال ۱۹۸۸ عرضه گردید. نسخه ۱ در ماه ژوئن سال ۱۹۸۹ در اختیار تعدادی چند از کاربران آزاد قرار داده شد. سیستم قوانین PostgreSQL در واکنش به یک انتقاد از اولین سیستم قوانین (A commentary on the PostgreSQL rules system) مجدداً طراحی شد) یعنی اصلاحاتی روی Rule ها، procedure ها، View و Caching ها در سیستم پایگاه داده (و

^۱ <http://s2k-ftp.CS.Berkeley.EDU:8000/postgres/postgres.html>

نسخه ۲ آن به همراه سیستم قوانین جدید در ژوئن ۱۹۹۰ عرضه گردید. در سال ۱۹۹۱ نسخه ۳ با اضافه نمودن پشتیبانی از سیستم مدیریت ذخایرمتنوع، یک اجرا کننده درخواست بهینه شده و یک سیستم قوانین قابل ویرایش از نو طراحی و وارد بازار شد. همچنین ویرایشهای بعدی تا نسخه ۹۵ PostgreSQL، در بسیاری از قسمتها، بر روی قابلیتهای جایجایی و پایداری متمرکز شده بودند.

POSTGRES، درگیر اجرای تحقیقات و تولید برنامه هایی از قبیل: سیستم تحلیل اطلاعات مالی، کنترل بهره وری موتور جت، پایگاه داده برای دنبال کردن ستاره ها، پایگاه داده اطلاعات پزشکی و چندین سیستم اطلاعات جغرافیایی شد. همچنین در بعضی از دانشگاهها PostgreSQL تبدیل به یک ابزار آموزشی گردید. در نهایت فناوری اطلاعات Illustrate (که بعداً به Informix^۲ پیوست و اکنون وابسته به IBM^۳ است.) با در اختیار گرفتن کدهای مرجع، آن را تجاری ساخت. بدین سان PostgreSQL در اواخر ۱۹۹۲، اولین مدیر پایگاه داده در پروژه محاسبات علمی Sequoia^۴ ۲۰۰۰ گردید.

در سال ۱۹۹۳ تعداد کاربران آزاد دوبرابر شد و واضح بود که نگهداری از کدهای اولیه و پشتیبانی، زمان بسیار زیادی را که باید به تحقیقات روی پایگاه داده صرف می شد به خود اختصاص داده است. بنابراین در تلاشی جهت کاهش بار این پشتیبانی ها پروژه Berkeley PostgreSQL بصورت رسمی با نسخه ۴٫۲ به کار خود پایان بخشید.

۲٫۲ Postgres۹۵

در سال ۱۹۹۴ Andrew Yu و Jolly Chen یک مترجم زبان SQL به PostgreSQL افزودند و متعاقباً Postgres۹۵ را از طریق وب انتشار دادند.

Postgres۹۵ به طور کامل در ANSI C شکل گرفت و اندازه آن نیز ۲۵ درصد کاهش یافت. همچنین بسیاری از تغییرات درونی، به بهره وری و قابلیت بازیابی سیستم افزودند. بنا بر استاندارد وسکانسن، نسخه ۱٫۰.X، PostgreSQL، ۳۰ تا ۵۰ درصد سریعتر از نسخه ۴٫۲، PostgreSQL انتشار یافت، همچنین در کنار رفع برخی از ایرادهای موجود، موارد زیر از جمله پیشرفت های مهم در PostgreSQL برشمرده می شوند:

- زبان درخواست (query) PostQUEL، با SQL تعویض گردید (در Server تعبیه گردید). البته در نسخه های قبلی از قابلیت (Subquery) پشتیبانی نمی شد و این قابلیت توسط توابعی که کاربر در SQL تعریف می کرد شبیه سازی می شد. Aggregate function ها دوباره پیاده سازی شدند و امکاناتی چون عبارات GROUP BY جهت استفاده در Query ها افزوده شد. همچنین اینترفیس Libpq جهت برنامه نویسی در C باقی ماند.

- به منظور مانتورینگ برنامه ها، یک برنامه جدید به نام Psql برای ارتباط محاوره ای با query های SQL فراهم گردید.

- یک کتابخانه Front-end جدید به نام Libpq TCL، که از سرویس گیرنده های مبتنی بر TCL پشتیبانی می کند اضافه شد. برای نمونه می توان به پوسته pgtclsh اشاره نمود که دستورات Tcl جدیدی برای ارتباط برنامه Tcl با Postgres۹۵ Back-end فراهم کرده است.

- رابط Large-object بازنگری گردید. وارونه سازی، تنها راه برای ذخیره مقادیر بزرگ گردید (وارونه سازی فایل سیستم حذف گردید).

- instance-level rule system، حذف شد.

- یک خودآموز مختصر، به توصیف ابزارهای رایج SQL می پردازد، البته به همان خوبی که PostgreSQL به همراه کدهای مرجع منتشر می کرد.

^۲ <http://www.informix.com/>

^۳ <http://www.ibm.com/>

^۴ http://meteora.ucsd.edu/s²k/s²k_home.html

- از GNU make به جای BSD make استفاده شد. همچنین PostgreSQL 9.5 می تواند توسط کامپایلر GCC اصلاح نشده کامپایل شود.

۲.۳ PostgreSQL

در سال ۱۹۹۶ بود که مشخص شد نام PostgreSQL برای ادامه کار مناسب نیست بنابراین ما نام PostgreSQL را برای انعکاس رابطه PostgreSQL و نسخه های اخیر که قابلیت های SQL را دارا بودند برگزیدیم تا با تمام نسخه ها سازگار باشد و در همین زمان شماره گذاری نسخه ها را نیز از ۶،۰ آغاز نمودیم.

تأکید اصلی برای توسعه PostgreSQL بر روی تشخیص و درک مشکلات موجود در کدهای Back-end بود. با PostgreSQL در حالی که همچنان به همه جوانب توجه می شد، تأکید و اهمیت بر روی توسعه و تکمیل ابزارها و قابلیت ها افزایش یافت.

پیشرفتهای چشمگیر PostgreSQL شامل موارد زیر می باشند:

- قفل Table-level با کنترلر های چند مفسره همزمان (multiversion concurrency control) جایگزین شدند، این تغییر به خواننده ها اجازه می داد تا به خواندن اطلاعات مشترک که نویسنده ها در حال نگارش آن بودند به صورت همزمان ادامه دهند و قادر باشند از pg_dump هنگامی که پایگاه داده برای پاسخ به Query ها آزاد است، پشتیبان بلادرنگ تهیه نمایند.

- ابزارهای بسیار مهمی از قبیل subselects, defaults, constrains, triggers تعبیه شدند.

- ابزارهای اضافی سازگار با زبان SQL۹۲ که به سیستم اضافه شدند شامل Primary key, Quoted identifiere, تصحیح کردن تاپ جملات لفظی، Typa casting، ورودی های باینری و اعداد صحیح هگزادسیمال بودند.

- Built-in type ها اصلاح شدند و شامل طیف وسیعی از انواع date/time های جدید و انواع جغرافیایی جدید گردیدند.

- هنگامی که نسخه ۶،۰، انتشار یافت سرعت کلیه کدهای Back-end بصورت تقریبی ۲۰ تا ۴۰ درصد افزایش و زمان آماده به کار شدن آنها تا ۸۰ درصد کاهش یافت .

۳. آنچه در این کتاب آورده شده

ورود شما را به PostgreSQL و خودآموز آن خوش آمد می گوئیم، فصلهای مختصر بعدی، شما را با PostgreSQL آشنا ساخته و برای مبتدیان مفاهیم وابسته به پایگاه داده و زبان SQL را بصورت ساده و مقدماتی بیان می کند. ضمناً ما فقط فرض کرده ایم که شما می توانید کامپیوتر کار کنید و هیچ نیازی به تجربه کاری خاص یا یونیکس یا برنامه نویسی نیست. هدف اصلی کتاب دادن اطلاعات گام به گام در مورد PostgreSQL است بنابراین شما هم می توانید مطالب را کامل دنبال کنید و هم اینکه یا مراجعه موردی نیاز خود را مرتفع سازید.

پس از اتمام این خودآموز می توانید PostgreSQL User's Guide را برای دستیابی به دانش تئوری بیشتر در رابطه با زبان SQL و PostgreSQL Programmer's Guide را برای توسعه برنامه های تحت PostgreSQL مطالعه نمایید، و اگر شما جزو گروهی می باشید که خودتان سرویس دهنده ها را راه اندازی و مدیریت می کنید، باید PostgreSQL Administrator's Guide را مطالعه کنید.

۴. نگاهی اجمالی بر منابع و مستندات

مستندات و مراجع PostgreSQL در چند کتاب زیر سازماندهی گردیده است :

PostgreSQL Tutorial

اطلاعات اولیه برای کاربران جدید

PostgreSQL User's Guide

مستند سازی زبان درخواست SQL، مشتمل بر الگوهای داده و توابع. همه کاربران PostgreSQL باید این کتاب را مطالعه نمایند.

PostgreSQL Administrator's Guide

نصب و مدیریت سرویس دهنده، هر فردی که یک سرویس دهنده PostgreSQL را برای استفاده های شخصی یا برای کاربران دیگر راه اندازی و مدیریت می کند باید این کتاب را مطالعه کند.

PostgreSQL Programmer's Guide

اطلاعات پیشرفته برای تولید کننده برنامه های کاربردی، شامل مطالبی چون: الگوها و توابع قابلهای گسترش، رابط کتابخانه ها و مباحث طراحی برنامه ها.

PostgreSQL Reference Manual

صفحات مرجع برای متن دستورات SQL و برنامه های سرویس گیرنده و سرویس دهنده، این یک کتاب جانبی برای کتابهای User's، Administrator's و Programmer's Guide می باشد.

PostgreSQL Developer's Guide

اطلاعات مورد نیاز توسعه دهندگان PostgreSQL. این کتاب مختص کسانی است که در پروژه های PostgreSQL همکاری می کنند؛ اطلاعات مورد نیاز توسعه دهندگان برنامه های کاربردی در کتاب Programmer's Guide آورده شده است. در کنار مجموعه فوق یکسری مرجع برای هدایت شما در نصب و استفاده PostgreSQL وجود دارد:

Man Pages

صفحات راهنمای مرجع که در قالب صفحات راهنمای کلاسیک UNIX عرضه شده و در محتوا شامل هیچگونه تغییراتی نشده است.

FAQs

مجموعه سوالها یی که به صورت متناوب پرسیده شده اند و حاوی مباحث کلی و یکسری از مسائل وابسته به نوع سیستم عامل می باشند، به همراه جوابهایشان در مجموعه ای بنام FAQ فهرست بندی و عرضه شده اند.

READMEs

فایلهای README در بعضی از بسته های منتشر شده موجود می باشند.

Web Site

وب سایت^۵ PostgreSQL مطالبی از قبیل جزئیات آخرین نسخه انتشار یافته، آخرین قابلیتهای افزوده شده و بقیه اطلاعاتی که باعث بارور شدن فعالیت ها و حتی سروکله زدن های شما با PostgreSQL شود را ارائه می دهد.

Mailing List

برای یافتن پاسخ پرسشها، رد و بدل کردن تجربیات خود با دیگران و برقراری ارتباط با توسعه دهندگان، Mailing List مکان بسیار مناسبی است. برای جزئیات بیشتر می توانید به بخش^۱ Consult the User's Lounge در وب سایت مراجعه نمایید.

خودتان!

PostgreSQL نتیجه یک تلاش آبن سورس می باشد و برای پشتیبانی مداوم به اجتماع کاربران نیازمند خواهد بود. همچنین بعد از شروع کار با PostgreSQL، از طریق اسناد، مراجع و Mailing List به دیگر کاربران و تجربیات آنها تکیه خواهید زد، بنا براین انعکاس دانش خود به دیگران را مورد ملاحظه قرار دهید و اگر مطلبی می آموزید که در مستندات و مراجع ذکر نشده و یا قابلیتهای جدید را به کد اصلی اضافه می کنید، حتماً این اطلاعات ارزشمند را برای دیگران به اشتراک بگذارید.

حتی آنهایی هم که تجربیات زیادی ندارند می توانند با اصلاح اشکالات و انعکاس نتیجه تغییرات در

^۵ <http://www.postgresql.org/>

^۱ <http://www.postgresql.org/users-lounge/>

اسناد و مراجع نقش مهمی را ایفا نمایند. همچنین می‌توانید فعالیتهای خود را با ارسال نامه‌های الکترونیکی به آدرس <pgsql_docs@postgresql.org> که یک Mailing List می‌باشد آغاز نمایید.

۵. اصطلاحات و نمادها

بطور کلی شخصی که نصب و راهبری سرویس دهنده‌ها را به عهده دارد مدیر سیستم (Administrator) خطاب می‌شود و کاربر کسی است که توانایی استفاده از PostgreSQL را داشته و خواستار دسترسی به قسمتهای مختلف PostgreSQL باشد. البته توجه داشته باشید این اصطلاحات نباید به صورت خیلی محدود تفسیر شود و این مستندات و مراجع نیز حدود کاملاً ثابتی را برای رویه‌های مدیریت بیان نمی‌کند.

ما از /usr/local/pgsql/data به عنوان شاخه ریشه نصب و از /usr/local/pgsql/data به عنوان شاخه محتوی فایل‌های پایگاه یاد می‌شود، این آدرس‌ها در سایت شما ممکن است متنوع باشند؛ که در این رابطه جزئیات بیشتر در Administrator's Guide قابل دسترسی می‌باشند.

درنگارش یک دستور براکتها ([]) نمایان عبارات اختیاری یا Keywordها هستند و هر آنچه که در آکولادها ({ }) قرار می‌گیرد و توسط خطوط عمودی " | " از هم جدا می‌شوند، نمایان این هستند که شما باید یکی از آن عبارات را انتخاب نمایید.

مثالها دستوراتی را نشان خواهند داد که از حسابها و برنامه‌های مختلفی اجرا شده‌اند، ممکن است دستوراتی که از یک پوسته UNIX اجرا می‌شوند با علامت دلار "\$" شروع شوند و دستوراتی که از حساب یک کاربر ویژه مانند root یا postgres باید اجرا شوند بگونه‌ای خاص علامت گذاری و به همراه توضیحات ارائه کند. همچنین ممکن است دستورات SQL با علامت ">=" شروع شوند و یا بسته به شرایط هیچگونه علامتی در آغاز نداشته باشند.

توجه:

در همه قسمتهای مستندات و مراجع نکاتی که در کنار دستورات قید شده، به صورت متناوب آورده نشده است، لذا مشکلات را با <pgsql_docs@postgresql.org>، Mailing List گروه مستندات درمیان بگذارید.

۶. راهنمای گزارش دهی Bug ها

ما بسیار علاقه مندیم تا از Bug هایی که شما در PostgreSQL می‌یابید آگاه شویم. همچنین گزارشهای شما نقش بسیار مهمی را در معتبرتر شدن PostgreSQL ایفا خواهند نمود، زیرا منتهای دقت و تلاش نیز نمی‌تواند اجرای موفقیت آمیز همه بخشهای PostgreSQL را در انواع سیستمهای عامل و در شرایط مختلف تضمین نماید.

تنها هدف راهکارهای زیر آن است که با راهنماییهای مناسب، Bug ها را سامان داده و باعث تأثیر بسزا در ساختار پروژه گردند.

ما نمی‌توانیم قول برطرف شدن هر Bug را به صورت فوری بدهیم، اما شانس اینکه یک شخص Bug های بدیهی یا بحرانی و یا Bug هایی را که تعداد زیادی از کاربران را دچار مشکل ساخته است مورد بررسی قرار دهد زیاد است. البته گاهی به شما گفته می‌شود که از نسخه جدیدتری استفاده نمایید تا متوجه شویم آیا مشکل در نسخه جدید برطرف شده است یا خیر. همینطور ممکن است که ما بیان کنیم که Bug تا زمانی که قسمتهای زیادی از برنامه دوباره نوشته نشود قابل اصلاح شدن نخواهد بود و شاید گفته شود رفع آن بسیار سخت است، و حتی با تعداد زیادی از وظایف مهمتر در لیست کاری مواجه باشیم که از Bug شما در الویت بالاتری باشند. بنابراین اگر شما واقعاً به کمک و پشتیبانی فوری نیاز دارید حتماً یک قرارداد پشتیبانی تجاری را مدنظر قرار دهید.

۱,۶. چگونگی تشخیص Bug ها

قبل از اینکه یک Bug را گزارش دهید بهتر است مستندات را دوباره و دوباره مطالعه نمایید تا دقیقاً متوجه شوید که آیا چیزی که در حال تلاش برای آن هستید، همان مرحله‌ای است که واقعاً باید انجام دهید یا خیر. و اگر در مستندات مشخص نیست که مجاز به انجام کاری هستید یا نه، اینرا هم گزارش دهید. و اگر متوجه شدید که مستندات چیزی را می‌گویند که در برنامه بصورت دیگری اجرا می‌شود؛ این نیز یک Bug محسوب میشود. Bug های شما ممکن است جزء موارد زیر باشد اما این موارد همه گزینه‌ها را پوشش نمی‌دهند:

- یک برنامه ممکن است با یک پیغام fatal یا یک خطا از سوی سیستم عامل که به خطا در برنامه اشاره می کند پایان بپذیرد. (برای نمونه پیغام "disk full" میتواند شما را وادار به برطرف نمودن مشکل در فضای دیسک نماید.)

برنامه برای هر ورودی، خروجیهای اشتباه ارائه می دهد.

برنامه ورودی های صحیح را (همانطور که در مستندات ارائه شده) مورد پذیرش قرار نمی دهد.

برنامه ورودی های بی اعتبار را بدون اینکه پیغامی دهد می پذیرد. اما مد نظر داشته باشید که نگرش شما از یک ورودی بی اعتبار ممکن است در نظر ما بسط یا تطبیق یک تمرین قدیمی باشد.

PostgreSQL بر اساس ساختار ارائه شده در سیستم عاملی که قابل پشتیبانی است، در Build، compile و نصب دچار اشکال شود.

کند بودن و یا کلیه منابع را در اختیار گرفتن الزاماً نمی تواند یک Bug محسوب شود. برای رفع این مسئله مستندات را بازنگری نمایید و یا در Mailing List از یک شخص برای کمک در تنظیم نمودن برنامه هایتان کمک بگیرید. عدم برآورده ساختن براساس استاندارد های SQL هم الزاماً Bug محسوب نمی شود، زیرا بوضوح برآورده نشدن قابلیت های ویژه ادعا شده است. قبل از اینکه بیشتر ادامه دهید لطفاً لیست TODO و FAQ را به دقت بررسی نمایید تا مطمئن شوید که Bug ها قبلاً گزارش نشده باشد. و اگر نمی توانید اطلاعات موجود در TODO را کشف نمایید، به ما بگویید تا حداقل TODO ها را واضحتر نماییم.

۲.۶. آنچه قابل گزارش دهی است

مهمترین چیزی که در هنگام گزارش دهی می بایست مد نظر داشته باشید اینست که در گزارشات هر چیزی را دقیقاً همانطور که وجود دارد گزارش دهید. آنچه را که شما تصور می کنید ایجاد مشکل نموده، آنچه "به نظر می رسد باید انجام شود" و اینکه مثلاً گفته شود آن بخش از برنامه باید اصلاح شود رادر گزارش خود وارد ننمایید. در غیر این صورت اگر شما به اجرای پروسه کاملاً تسلط نداشته باشید ممکن است با حدس اشتباه خود اصلاً کمکی به ما نکنید، و اگر شما آشنایی کافی و وافی را با مسئله دارید، توضیحات علمی حامی خوبی خواهند بود اما جانشینی برای واقعیات و رخداد های پروسه محسوب نمی شوند.

اگر شما خودتان دست به کار رفع Bug شدید، باز هم ما میخواهیم که از آن مطلع شویم، گزارش دهی شفاف نیز خیلی آسان است (احتمالاً میتوانید آنها را از روی صفحه نمایش Copy/Paste نمایید) اما اغلب اوقات به دلیل اینکه افراد تصور می کنند حذف یک قسمت مشکلی ایجاد نمی کند و یا بدون آن هم گزارش قابل فهم است، جزئیات بسیار کنار گذاشته میشود. کلیه گزارشات می بایست شامل موارد زیر باشند:

ترتیب دقیق مراحل از شروع برنامه و بالا آمدن آن برای ارائه مشکل ضروری است. اگر خروجی به اطلاعات داخل table ها وابسته است، این نیز کافی نیست که بدون اشاره به کارهای انجام شده قبلی برای ایجاد table و وارد کردن دستورات اشاره ای نشود.

ما برای revers-engineering پایگاه داده شما وقت نداریم و اگر فرض را به ساختن پایگاه داده خود بگذاریم احتمالاً در این صورت با مشکل برخورد نخواهیم کرد. بهترین فرمت برای بررسی یک مورد در رابطه با مشکلات زبان Query اینست که از یک فایل که در پنجره psql اجرا شده و مشکل را نمایش می دهد استفاده کنیم. (مطمئن گردید که در فایل start-up.psqlrc ~ خود چیزی نداشته باشید). راه بسیار ساده دیگر برای این فایل اینست که pg_dump را برای کشف و واضح ساختن اظهارات table و اطلاعات مورد نیاز در تنظیم استفاده کنید و سپس مشکل در خواست را اضافه کنید.

هر چند که این موضوع خیلی هم ضروری نیست اما شما را به کاهش اندازه Bug های خود تشویق می کنیم.

اگر Bug امکان تولید مجدد را داشته باشد ما آنرا بر اساس مراحل شما بدست خواهیم آورد. و چنانچه برنامه شما از رابطه های کلاینت دیگری هم از قبیل PHP استفاده می کند ، بنابراین لطفاً قبل از هر چیز سعی کنید که Query آزردهنده را از بقیه جداسازی نمائید. قاعدتاً يك سرویس دهنده Web را برای ایجاد و تولید مشکلات شما تنظیم نخواهیم کرد. و در هر موردی باید توجه داشته باشید که فایل ورودی دقیق را ارائه نمائید واطلاعاتی مانند اندازه فایل و اندازه پایگاه داده که از روی حدس و گمان بیان شود ، کمکی نخواهند کرد.

لطفاً در مورد خروجیها به این شکل که آن "کار نکرد" یا "به هم ریخت" گزارش دهی نفرمائید.

اگر پیغام خطایی داده شده است، حتی اگر معنی اش را نمی فهمیدید، آنرا نمایش داده و برای ما ارسال نمائید. اگر برنامه با يك پیغام سیستم عامل پایان پذیرفت ، برای ما توضیح دهید که آن پیغام چیست. و اگر اصلاً چیزی هم اتفاق نیافتاده، آنرا نیز بگوئید.

در مواردی که نتایج آزمایش، سیستم شما را با مشکل مواجه ساخته و احتمال رخداد مشابه آن روی سیستم ما وجود ندارد، کپی کردن و ارسال خروجی ها از يك ترمینال بسیار ثمر بخش است.

توجه :

در مورد خطاهای fatal ممکن است پیغام های ارائه شده توسط Client شامل اطلاعات کاملی نباشد، پس حتماً نگاهی به خروجی سرور پایگاه داده بیندازید. چنانچه شما Log ها را نگهداری نمی کنید و یا تنظیمی برای log گیری ندارید ، اکنون برای شروع و به کار اندازی این سرویس وقت مناسبی است.

- توصیف انتظاری که شما از خروجی داشته اید بسیار پر اهمیت است. مثلاً اگر شما فقط بنویسید که "این دستور خروجی درست را نمی دهد" یا "این چیزی نیست که من انتظار داشتم" ، در این صورت ممکن است ما آن دستور را اجرا نموده و خروجی کاملاً درستی را دریافت نمائیم، همینطور ما نباید وقت زیادی را صرف کشف معانی توضیحات شما نمائیم. مخصوصاً از اینکه به صورت ساده بگوئید "این چیزی نیست که SQL می گوید یا Oracle انجام می دهد" جداً خودداری نمائید.

همانطور که میدانید بررسی رفتارهای صحیح SQL چیزی نیست که در حیطه وظایف ما باشد و همه ما هم نمی دانیم که کلیه پایگاه های داده object-relational دیگر چگونه رفتار می کنند. (اگر مشکل شما در به هم ریختن يك برنامه است ، می توانید به سادگی از این مسئله چشم پوشی نمائید).

يك بار دیگر کلیه گزینه های خط فرمان و گزینه های Start-up شامل متغیرهای محیطی وابسته به فایل های پیکر بندی را که شما از حالت پیش فرض تغییر داده اید ، با دقت بررسی کنید. اگر شما در حال استفاده از يك نسخه از قبل بسته بندی شده هستید که سرویس دهنده پایگاه داده را در هنگام بوت شدن راه اندازی می کند، باید تلاش خود را برای درک این مسئله که آن عملیات چگونه صورت می پذیرد انجام دهید.

هر آنچه را که برخلاف ساختار و مراحل نصب انجام داده اید .

شماره نسخه PostgreSQL. برای اینکه نسخه سرویس دهنده ای را که به آن متصل شده اید بیابید می توانید از دستور ;(SELECT version() استفاده نمائید. همچنین بسیاری از برنامه های اجرایی از گزینه های دستور --version نیز پشتیبانی می کنند یا حداقل دستورات postmaster --version و psql --version باید در آنها قابل اجرا باشد .

اگر توابع یا گزینه های فوق قابل اجرا نیستند، بنابراین نسخه برنامه شما بسیار پائین تر از آنست که احتمالاً قابل به روز شدن باشد ، همچنین می توانید به فایل README موجود در شاخه مرجع ، یا شاخه همنام با فایل ویرایش و یا شاخه همنام با بسته نگاهی بیاندازید. اگر يك بسته از قبل

آماده شده مانند RPM ها را اجرا می کنید، آنرا بگردید و کلیه نسخه های تابعه ای که بسته ممکن است داشته باشد را هم مورد بررسی قرار دهید.

اگر در مورد يك CVS snapshot صحبت می کنید ، حتماً به آن دقت نمائید و تاریخ و زمان آنرا نیز قید کنید.

در حالی که نسخه شما ۷,۳,۲ قدیمی تر باشد با جدیت و اطمینان، به شما توصیه خواهیم کرد که حتماً عمل به روز سازی را انجام دهید. بسیاری از Bug در هر يك از نسخه های منتشر شده جدید ، برطرف شده است که به خاطر همین تغییرات نسخه های جدیدرا منتشر ساخته ایم.

اطلاعات سیستم شامل اطلاعاتی نظیر: نام نسخه کرنل ، کتابخانه های C ، نوع پردازنده و اطلاعات حافظه می باشد. در بسیاری از موارد نام تولید کننده و نسخه آن کافی است، ولی اینطور تصور نکنید که هر کسی بداند "Debian" واقعاً حاوی چه چیزهای است. یا انتظار داشته باشید همه افراد روی پنتیوم کار کنند. اگر شما در نصب دچار شکل هستید ، اطلاعاتی راجع به compilers، make و ... بسیار ضروری خواهد بود.

اگر Bug شما خیلی طولانی شده است از ادامه کار خودداری نکنید، یکی از حقایق زندگی است که بهتر است همه چیز را در ابتدا بگوئید تا اینکه ما مجبور باشیم حقایق را از شما بیرون بکشیم، همینطور اگر فایل های ورودی شما خیلی بزرگ هستند، این خوب و منصفانه می باشد که پرسید آیا کسی تمایل دارد به آن نگاهی بیاندازد یا خیر.

همه وقت خود را صرف اینکه بفهمید با چه چیزی در فایل های ورودی می توانید مشکل را مرتفع سازید، ننمائید . احتمالاً این عمل کمکی به حل مشکل نخواهد کرد و اگر نتیجه این بود که در حال حاضر Bug شما قابل برطرف شدن نیست، همچنان برای یافتن راه حل و ارائه آن به دیگران تلاش کنید. همچنین یکبار دیگر وقت خود را صرف اینکه حدس بزنید Bug از کجا سرچشمه گرفته است ننمائید . ما در اولین زمان ممکن آنرا خواهیم یافت. هنگامی که در حال نوشتن گزارش برای يك Bug هستید از هیچگونه اصطلاح مبهم استفاده ننمائید. بسته نرم افزاری بصورت کلی "PostgreSQL" و گاهی بصورت مختصر "Postgres" خوانده می شود . اگر شما بصورت خاص در مورد Backend server صحبت می کنید حتماً آنرا قید کنید و فقط نگوئید که "PostgreSQL" در هم ریخت .

Crash در پراسس Backend server کاملاً متفاوت از Crash در پراسس والد Postmaster است. پس در آن صورت نگوئید که Postmaster، Crash کرده است و نه برعکس. همچنین برنامه های سرویس گیرنده، مانند محیط کار psql کاملاً از Backend server مجزا هستند. لطفاً در مورد اینکه مشکل در سمت سرویس دهنده است یا سرویس گیرنده ، دقیق باشید.

۲,۶ چگونگی و به کجا باید گزارش داد

بصورت کلی گزارش Bug را به Mailing list مربوط به Bug ها <psql_bugs@postgresql.org> بفرستید. که در آنجا از شما خواسته شده تا برای email خود یک موضوع گویا انتخاب نمائید.

از طریق وب سائیتی که متعلق به پروژه می باشد یعنی: <http://www.postgresql.org>، خواهش مندیم یک فرم مخصوص را که برای Bug ها طراحی شده است تکمیل و ارسال نمائید. وارد ساختن Bug ها بدین شیوه باعث ارسال email به کلیه اعضای Mailing list <psql_bugs@postgresql.org> خواهد شد.

گزارش Bug را به هریک از کاربران Mailing list مانند <psql-sql@postgresql.org> یا <psql-general@postgresql.org> ارسال نکنید، این آدر س های برای پاسخ دهی سوالات کاربران است و صاحبان آنها نمی خواهند که گزارش Bug ها را دریافت نمایند. از همه مهم تر اینکه آنها علاقه ای به بر طرف کردن Bug ها ندارند.

گزارشها را به Mailing list ، توسعه دهندگان <psql_hackers@postgresql.org> نیز ارسال ننمائید . این لیست برای بحث در حاشیه توسعه PostgreSQL می باشد و ارسال به آنها در حالی که می توانیم گزارش Bug ها را مجزا نگه داریم، جالب نخواهد بود.

اگر مشکل به بازنگری بیشتری نیاز داشته باشد ممکن است که ما تصمیم به مطرح کردن مشکل در Mailing list ، <psql_nackers@postgresql.org> ، گرفته و آنرا به بحث بگذاریم .

اگر مشکلات شما در رابطه با مستندات می باشد ، بهترین محل برای انعکاس آنها <pgsql-docs@postgresql.org> می باشد. لطفاً در بیان اینکه کدام بخش از مستندات شما را آزرده کرده است دقیق باشید.

اگر Bug شما در ارتباط با یکی از سیستم هایی است که پشتیبانی نشده اند، می توانید با فرستادن یک email به <pgsql-ports@postgresql.org> آنرا دنبال نمایید. بنابراین، ما (و شما) روی انتقال PostgreSQL به سیستم شما کار خواهیم نمود.

توجه :

در این اثنا ، جهت جلوگیری از گسترش spam ، کلیه آدرس های email فوق ، محدود شده و شما برای ارسال email ، ابتدا می بایست به عضویت لیست در آیید. (هر چند که فرم های وب جهت گزارش Bug ها نیازی به عضویت ندارند). همینطوراگر شما تمایلی به دریافت email ها و ترافیک Mailing list ندارید اما می خواهید که email هایتان ارسال شود می توانید در هنگام تکمیل فرم عضویت گزینه noemail را فعال نمایید. جهت دریافت اطلاعات بیشتر یک email به آدرس <majordomo@postgresql.org> ارسال نمایید و در بدنه آن تنها کلمه help را بنویسید.

فصل اول شروع

۱,۱. نصب PostgreSQL

بدیهی است که برای استفاده از PostgreSQL شما باید آنرا بر روی ماشین خود نصب نمائید اما قبل از این کار بهتر است که نگاهی به اسناد سیستم خود انداخته و با مدیر سیستم تماس بگیرید، زیرا گاهی مدیران سیستم این بسته را از قبل نصب و آماده نموده اند. همچنین این بسته در بعضی از نسخه های سیستم عامل موجود بوده و در فرآیند نصب سیستم عامل بر روی ماشین نصب می گردد. در صورتی که از وجود PostgreSQL روی سیستم خود مطمئن نبوده یا جهت کسب تجربه و آزمایشات شخصی قصد استفاده از آن را دارید می توانید خودتان آنرا نصب نمائید .

نصب PostgreSQL مشکل نبوده و می تواند تمرین بسیار خوبی باشد. برای این کار دسترسی یک کاربر عادی کافی است و نیازی به دسترسی Superuser (مانند root) نمی باشد. اگر در نهایت خودتان تصمیم به نصب PostgreSQL گرفتید بهتر است که جهت نصب کتاب PostgreSQL Administrator's guide مراجعه نمائید و پس از سپری نمودن مراحل نصب بطور کامل مجدداً به این راهنما برگردید. توجه داشته باشید که متغیرهای اختصاصی محیط بدرستی و با دقت تنظیم گردند (Appropriate Environment Variables).

اگر مدیر سیستم شما تنظیمهای پیش فرض را هنگام نصب تغییر داده باشد ، شما متحمل کار بیشتری خواهید شد. برای مثال چنانچه سرویس دهنده پایگاه داده شما یک سرویس دهنده دور (Remote) باشد در اینصورت شما مجبور خواهید شد که متغیر محیطی PGHOST را متناسب با نام سرویس دهنده پایگاه داده تنظیم نمائید و گاهی اوقات متغیر محیطی PGPORT لازم به تنظیم می باشد. بطور کلی در صورتی که شما در حال راه اندازی یک برنامه کاربردی می باشید و برنامه از عدم توانایی اتصال به پایگاه داده شکایت می کند در این صورت با مدیر سیستم خود مشورت کنید، در صورتی که مدیر سیستم خود شما می باشید برای اطمینان از درستی تنظیم متغیرهای محیطی به مستندات مراجعه نمائید و چنانچه بطور کامل متوجه مطالب آورده شده در بند اخیر نشده اید بهتر است که بخش بعدی را بررسی کنید.

۱,۲. مبانی معماری

قبل از شروع کار باید با معماری و ساختار PostgreSQL آشنا شد. آشنایی با چگونگی عملکرد داخلی بخش های گوناگون PostgreSQL در درک ساده تر مطالب این بخش کمک شایانی خواهد نمود.

از نظر فنی، PostgreSQL از مدل سرویس گیرنده / سرویس دهنده (Client / Server) پیروی می کند. در واقع یک نشست PostgreSQL از فرآیند های زیر که با هم همکاری می کنند، تشکیل می گردد:

- فرآیند سرویس دهی: این فرآیند مدیریت فایل های پایگاه داده، پذیرفتن اتصال به پایگاه داده از سوی برنامه های سرویس گیرنده و اعمال درخواست های سرویس گیرنده ها روی پایگاه داده را انجام می دهد. این برنامه سرور پایگاه داده، Postmaster نامیده می شود.

- برنامه کاربردی سرویس گیرنده (Front-end): این برنامه عملیاتی را با پایگاه داده انجام می دهد. انواع متفاوتی از برنامه های سرویس گیرنده وجود دارد. مثلاً می تواند یک ابزار متن گرا

باشد یا یک برنامه گرافیکی یا یک وب سرور که برای نمایش صفحات وب به پایگاه داده دسترسی دارد و یا یک ابزار خاص برای نگهداری پایگاه داده. به همراه انتشار PostgreSQL تعدادی برنامه سرویس گیرنده نیز ارائه گردیده که اغلب آنها توسط کاربران توسعه داده شده و قابل دسترس می باشند.

معمولاً در مدل‌های Client/Server سرویس گیرنده و سرویس دهنده در ماشین‌های مجزا قرار می گیرند. در این صورت آنها براساس پروتکل TCP/IP با یکدیگر ارتباط برقرار خواهند کرد و مطلب مهمی که شما باید به آن توجه داشته باشید این است که فایل‌هایی که روی ماشین سرویس گیرنده قابل دسترسی هستند، ممکن است بروی ماشین سرویس دهنده پایگاه داده قابل دسترس نبوده و یا اینکه با اسامی متفاوت موجود می باشند.

سرویس دهنده PostgreSQL می تواند به چندین اتصال همزمان از سوی سرویس گیرنده ها پاسخ دهد برای این منظور سرویس دهنده برای هر یک از اتصالات یک فرآیند مجزا راه اندازی می کند که اصطلاحاً "Fork" نامیده می شود و براساس این ساختار، سرویس گیرنده و فرآیند جدید سرویس دهنده بدون ایجاد مزاحمت مستقیم برای Postmaster اصلی با یکدیگر به فعالیت می پردازند. بدین صورت Postmaster همواره در حالت اجرا شده باقی است و در انتظار تقاضای اتصال از سوی سرویس گیرنده خواهد بود. البته چنانچه فرآیند بدین صورت طراحی نمی شد، فرآیندهای سرویس گیرنده و سرویس دهنده مخاطب آن مدام در حال آمد و رفت می بودند (لازم به ذکر است که کلیه فعالیت های فوق از نظر کاربران مخفی بوده و ما تنها به دلیل کامل ساختن دید شما از ساختار PostgreSQL به آن اشاره نمودیم).

۱,۳. ایجاد یک پایگاه داده:

اولین راه امتحان اینکه شما به سرور پایگاه داده دسترسی دارید یا نه اینست که سعی کنید یک پایگاه داده ایجاد کنید. یک سرور PostgreSQL در حال اجرا می تواند پایگاه داده های زیادی را مدیریت کند. معمولاً برای هر کاربر یا هر پروژه یک پایگاه داده جدا در نظر گرفته میشود. غالباً مدیر سیستم شما یک پایگاه را برای شما ایجاد کرده است که باید نام آن را به شما بگوید. در آنصورت شما نیازی به ایجاد پایگاه داده ندارید و می توانید از این مرحله صرفنظر کنید. برای ایجاد یک پایگاه داده جدید که در این مثال mydb نامیده شده است باید از دستور زیر استفاده نمائید:

```
$ createdb mydb
```

در صورت ایجاد موفقیت آمیز این پایگاه داده چنین پاسخی را دریافت خواهید نمود:

```
CREATE DATABASE
```

با دریافت این پیغام شما پایگاه داده خود را با موفقیت ایجاد نموده اید و می توانید باقی مطالب این بخش را رها نموده و به بخش بعدی مراجعه کنید. چنانچه PostgreSQL بدرستی نصب نشده باشد یا اصلاً نصب نگردیده و یا مسیری که باید به آن دسترسی پیدا کرد بدرستی وارد نشده باشد. پیغام زیر در صفحه نمایش ظاهر خواهد شد.

```
createdb: command not found
```

در این صورت سعی کنید که دستور را با ذکر دقیق آدرس اجرا نمائید:

```
$/usr/Local/pgsql/bin/createdb mydb
```

البته این آدرس روی سیستم شما می تواند متفاوت باشد. بنابراین با مدیر سیستم تماس گرفته و آدرس را همانگونه که او به شما می گوید وارد نمائید و یا اینکه مراحل نصب را مجدداً مورد بررسی قرار دهید. ممکن است پیغام دیگری به شکل زیر دریافت نمائید:

```
psql: could not connect to server: Connection refused
```

```
Is the server running locally and accepting
connections on Unix domain socket "/tmp/.s.PGSQL.۵۴۲۳"?
createdb: database creation failed
```

این پیام بدان معنی است که سرویس دهنده آغاز به کار نکرده و یا آغاز به کار آنگونه که فرمان createdb انتظارش را داشته نبوده است ، بنابراین مجدداً مراحل نصب را بررسی و یا مدیر سیستم مشورت نمائید .
چنانچه شما مجوز لازم جهت ایجاد پایگاه داده را نداشته باشید پیغامی شبیه به خطوط زیر دریافت می کنید :

```
ERROR: CREATE DATABASE: permission denied
createdb: database creation failed
```

همه کاربران نمیتوانند پایگاه داده ایجاد کنند. بنابراین چنانچه PostgreSQL از ایجاد پایگاه داده برای شما خودداری نمود، حتماً با مدیر سیستم تماس بگیرید و در صورتی که مدیر سیستم خود شما می باشید و PostgreSQL را خودتان نصب و راه اندازی نموده اید. در این صورت برای رفع مشکل می بایست که با حساب کاربری که سرویس دهنده را با آن راه اندازی نموده اید Login نمائید.^۷

البته شما می توانید پایگاه داده را با اسامی دیگری نیز ایجاد نمائید ، همچنین PostgreSQL به شما اجازه می دهد تا تعداد دلخواه پایگاه داده را در یک سیستم ایجاد نمائید. اسامی پایگاه های داده می بایست که با حروف الفبا آغاز شوند و حداکثر ۶۳ کاراکتر را در برگیرند. خوب است که پایگاه داده را همانم با نام کاربری خود که در حال استفاده از آن می باشید ایجاد نمائید. در این صورت ابزارهای زیادی آن پایگاه داده را بصورت پیش فرض در نظر خواهند گرفت و شما وقت زیادی هنگام تایپ نام پایگاه خود صرفه جویی می کنید .
برای ایجاد چنین پایگاه داده ای فرمان ساده زیر را تایپ نمائید.

```
$ createdb
```

برای حذف یک پایگاه داده ، چنانچه مالک آن باشید می توانید از فرمان زیر بهره بجوئید:

```
$ dropdb mydb
```

(در این دستور، هیچگاه نام کاربری به عنوان نام پیش فرض پایگاه داده تلقی نشده و شما همواره ملزم به وارد نمودن نام پایگاه داده مورد نظر می باشید) این دستور کلیه فایلها و اطلاعات موجود در رابطه با پایگاه داده از بین می برد و آنها قابل بازیافت نمی باشند. بنابراین در اجرای این فرمان صبور باشید و پس از دقت کافی آنرا اجرا نمائید.

۴.۱. دسترسی به پایگاه داده:

بعد از ایجاد داده دلخواه اکنون می توانید توسط یکی از طرق زیر به آن دسترسی پیدا کنید :

- psql که به طور محاوره ای در حال اجرا می باشد و به شما اجازه وارد کردن، ویرایش و اجرای دستورات SQL را بر روی پایگاه داده خواهد داد.
- استفاده از ابزار گرافیکی موجود مانند PgAccess و یا مجموعه های اداری که دارای ODBC هم می باشند و توانایی پشتیبانی از ایجاد و بازیافت و نگهداری پایگاه های داده را فراهم می آورند. (این ابزارها در این خودآموز توضیح داده نشده اند).
- نوشتن برنامه ای مناسب با نیازهای شخصی با استفاده از زبانهای برنامه نویسی.

^۱ بعنوان یک توضیح در این رابطه بدنیست بدانید که نام های کاربری در PostgreSQL با حساب کاربران در سیستم عامل متفاوت می باشند. چنانچه شما به یک پایگاه داده متصل شوید. در این صورت می توانید نام کاربری، مختص به PostgreSQL را جهت اتصال انتخاب نمائید. در غیر اینصورت بصورت پیش فرض شما با نام کاربری در PostgreSQL که شبیه به همان نامی است که به سیستم Login نموده اید به پایگاه داده متصل خواهید شد. چنانچه این اتفاق روی دهد شما همواره حساب PostgreSQL ی خواهید داشت که نامی شبیه به حساب کاربر سیستم عامل داشته، سرویس توسط آن راه اندازی می گردد و اجازه ایجاد پایگاه داده را خواهد داشت. البته بجای اینکه همواره با این نام کاربری به سیستم Login کنید می توانید از گزینه "U-" استفاده کنید و با نام کاربری مورد نظر خود به پایگاه داده متصل شوید.

در این رابطه می توانید به کتاب راهنمایی برنامه نویسان PostgreSQL Programmer's Guide مراجعه نمایید.

احتمالا شما تمایل دارید برای بررسی مثالهای این خود آموز از psql استفاده نمایید در این صورت جهت فعال کردن پایگاه داده mydb روی آن از دستور زیر می توانید بهره بجوئید:

```
$ psql mydb
چنانچه نام پایگاه داده خالی گذاشته شود ، بطور پیش فرض پایگاه داده ای همانام با نام کاربری شما در نظر گرفته می شود.
ورود شما به psql با پیغام زیر همواره است:
```

```
Welcome to psql ۷,۳,۲, the PostgreSQL interactive terminal.
```

```
Type: \copyright for distribution terms
\h for help with SQL commands
\? for help on internal slash commands
\g or terminate with semicolon to execute query
\q to quit
```

```
mydb=>
```

به جای خط آخر ممکن است پیغام زیر داشته باشید.

```
mydb=#
```

معنی این پیغام آنست که شما برای این پایگاه داده یک کاربر قدرتمند (Superuser) محسوب می شوید. در واقع دسترسی شما به این پایگاه داده شباهت بسیار زیادی به دسترسی کسی دارد که PostgreSQL رانصب نموده باشد. به صورت کلی یک کاربر قدرتمند (Superuser) کسی است که تحت کنترل قوانین و محدودیت های دسترسی و کنترلی قرار نمی گیرد. چنانچه شما در استفاده از psql دچار مشکلاتی می باشید ، بهتر است که بخش قبلی برگردید زیرا علائم تشخیص ایراد در psql با createdb کاملاً شبیه بوده و اگر آنها قبلاً بدرستی عمل کرده باشند اکنون نیز پاسخگوی نیاز شما خواهند بود. آخرین پیغامی که توسط psql نمایش داده شده است علامت آماده باش (prompt) psql آن محسوب می شود، این نشانه گویای اینست که psql آماده اجرای فرامین و درخواست های SQL شما روی پایگاه داده مورد نظرو در محیط آماده شده توسط psql می باشد. اکنون دستورات زیر را به نوبت وارد نمایید:

```
mydb=> SELECT version();
version
```

```
-----
PostgreSQL ۷,۳devel on i۵۸۶-pc-linux-gnu, compiled by GCC ۲,۹۶
(۱ row)
```

```
mydb=> SELECT current_date;
date
```

```
-----
۲۰۰۲-۰۸-۲۱
(۱ row)
```

```
mydb=> SELECT ۲ + ۲;
?column?
```

```
-----
۴
```

(1 row)

برنامه psql دارای تعدادی دستور داخلی است که جزء دستورات SQL محسوب نمی شوند ، این دستورات با " \ " آغاز می گردند. بعضی از این دستورات همراه با پیغام خوش آمد گویی psql آورده شده است. برای مثال جهت دریافت کمک در رابطه با شکل (syntax) دستورات SQL می توانید فرمان زیر را وارد نمایید.

```
Mydb=> \h
```

دستور زیر برای خروج از psql می باشد:

```
Mydb=> \q
```

این فرمان باعث خروج از psql و نمایش prompt ، پوسته خواهد شد (جهت آشنایی بیشتر با دستورات داخلی psql می توانید از فرمان "?" در prompt ، psql بهره بگیرید.) قابلیت های کامل psql در PostgreSQL Reference Manual آورده شده است و چنانچه PostgreSQL به درستی نصب شده باشد می توانید از دستور man psql در پوسته سیستم عامل خود برای دسترسی به مستندات استفاده کنید.

در این خود آموز ما قصد نداریم که به بحث عمیق در مورد این ابزارها پردازیم بنابراین چنانچه شما خودتان علاقه مند باشید می توانید بطور کامل بر روی آنها تحقیق نمایید.

فصل دوم زبان SQL

۱,۲. معرفي

این بخش به شما چگونگی استفاده از SQL، برای انجام عملیات های ساده را خواهد آموخت. این خود آموز تنها یکسری مقدمات را بیان می کند و به هیچ وجه خودآموز کاملی درباره SQL نخواهد بود. تعداد بسیار زیادی کتاب در رابطه با SQL موجود است که می توان به Understanding the New SQL و A Guide to the SQL Standard اشاره نمود. در مثال زیر اینگونه فرض شده است که شما پایگاه داده mydb را ایجاد نموده اید و دستور psql را جهت اتصال به پایگاه داده خود اجرا کرده اید. همچنین مثالهای این خود آموز در آدرس src/tutorial از نسخه مرجع منتشر شده PostgreSQL موجود خواهند بود، می توانید به فایل README جهت چگونگی استفاده از PostgreSQL مراجعه نمایید. اکنون برای شروع کار با مثالها، دستورات زیر را وارد نمایید.

```
$ cd ....src/tutorial
$ psql -s mydb
...
mydb=> \i basics.sql
```

دستور \i باعث می شود تا دستورات ورودی، از يك فایل خوانده شوند و سوئیچ -s شما را در حالت single step mode قرار می دهد که در این حالت شما را قبل از ارسال هر دستور به سرورس دهنده با مکث مواجه خواهد کرد. دستورات مورد استفاده در این فصل در فایل basics.sql آورده شده اند.

۲,۲. مفاهیم

PostgreSQL، يك سیستم مدیریت پایگاه داده رابطه ای (RDBMS) (Relational Database Management System) می باشد و این به معنی آن است که یک سیستم برای مدیریت داده Relations موجود می باشد. Relation اساساً يك اصطلاح ریاضی برای table تلقی می شود. ذخیره و داده ها بصورت table در اکثر پایگاه های داده امروزی بصورت امری بدیهی درآمده است، اما خوب است بدانید که راه های گوناگون و متفاوت دیگری جهت سازماندهی داده ها وجود دارد. فایلها و دایرکتوریهای سیستم عامل های خانواده Unix مثال خوبی برای پایگاه داده سلسله مراتبی (hierarchical) می باشند. پایگاه های داده (Object-Oriented) نمونه متفاوت و پیشرفته تری برای مدیریت داده ها می باشند. هر Table مجموعه نامگذاری شده ای از row ها می باشد و هر يك از row های يك table دارای مجموعه مشخص و مشترکی از column ها است و هر يك از column وضعیت مشخصی را در هر row دارا می باشد. Table ها داخل پایگاه های داده گروه بندی می شوند و مجموعه ای از يك پایگاه های داده توسط يك سرورس دهنده PostgreSQL مدیریت می شود، و نیازی به راه اندازی يك پایگاه داده دسته ای (Cluster) نمی باشد.

۲.۲. ایجاد یک table جدید

Table با انتصاب يك نام مناسب براي آن و در ادامه، نامگذاري column ها و مشخص نمودن نوع آنها ایجاد خواهد شد.

```
CREATE TABLE weather (  
    City          varchar(۸۰),  
    temp_lo      int,          -- low temperature  
    temp_hi      int,          -- high temperature  
    prcp         real,        -- precipitation  
    date         date  
);
```

همچنين مي توانيد دستورات فوق را به شکل خطوط نا تمام در psql وارد نماييد. psql مي تواند تشخيص دهد که دستور تا وارد کردن ";" به پايان نرسيده است.

کاراکترهاي خالي (کلیدهاي newline,tabs,space) به طور كاملا آزادانه مي توانند در دستورات SQL به کار روند. اين بدان معني است که شما مي توانيد دستورات را به شکلي کاملاً متفاوت با مثال فوق و يا حتي همگي را در يك خط وارد نماييد. توضيحات را بايد بعد از دو خط فاصله متوالي ("--") قرار دهيد، در اين صورت تا پايان خط هر آنچه که بعد از اين علامت بياید، نادیده گرفته شده و دستور فرض نمي شود. SQL نسبت به حروف کلیدی و تشخيص دهنده ها (identifier حساس نمي باشد، مگر اينکه براي صرّفه جويي در گيومه ("double-quoted") قرار داده شده باشند (اين کار در مثال فوق صورت نگرفته است).

Varchar(۸۰) تعيين کننده نوعي از داده مي باشد که قابليت ذخيره داده هاي رشته تا سقف ۸۰ کاراکتر را دارا مي باشند. int همان نوع صحيح مي باشد. real نیز براي ذخيره اعداد درست با يك نقطه شناور استفاده مي شود. و در نهايت date هم که خودش کاملاً گویا به نظر مي رسد (البته اين مسأله که column هاي نوع date نیز date نامیده مي شود، ممکن است کمی گیج کننده به نظر برسد).

PostgreSQL از انواع مختلف SQL نظير int, smallint, real, double, precision, char(N), timestamp, time, date, vachar(N) و interval حمايت مي کند. PostgreSQL مي تواند با استفاده از تعداد دلخواه انواع داده که کاربر تعريف نموده است، سفارشي شود. در نهايت به جز مواردی که نیاز به پشتیبانی خاص در استانداردهاي SQL مي باشد، نام type ها لغات کلیدی متن محسوب نمي شوند.

مثال دوم : اطلاعات مربوط به شهرها و موقعیت جغرافیایی آنها را ذخیره مي کند :

```
CREATE TABLE cities (  
    name          varchar(۸۰),  
    location      point  
);
```

نوع point نمونه اي از انواع داده اختصاصي PostgreSQL مي باشد. در آخر چنانچه به يك table نيازي نداريد و با اينکه مي خواهيد آنرا با table ديگري جايگزين نماييد بايد از دستور زیر استفاده کنید:

```
DROP TABLE table-name;
```

۲.۴. گسترش Table با Row ها

دستور INSERT براي گسترش يك table توسط ردیفها قابل استفاده مي باشد.

```
INSERT INTO weather VALUES ('San Francisco', ۴۶, ۵۰, ۰, ۲۵, '۱۹۹۴-۱۱-۲۷');
```

توجه داشته باشید که همه انواع داده ها تقريباً از شکل ورودی واضح و آشکاري استفاده مي کنند. و همانطور که در مثال دیده شد، ثوابتي که متغیرهاي عددي ساده مي باشند ما بين

علامت (*) آورده شده است. نوع date از این نظر که چه مقادیری را بپذیرد، کاملاً انعطاف پذیر بنظر می رسد. در این خود آموز ما به دنبال فرمت های واضح و بدون ابهام بوده ایم. نوع point همانطور که در مثال زیر آورده شده است نیازمند ورودی هایی بصورت جفت می باشد:

```
INSERT INTO cities VALUES ('San Francisco', '(-۱۹۴,۰, ۵۳,۰)');
```

با دستوری که برای ایجاد table مورد استفاده قرار گرفت، نیازمند آن است که شما ترتیب column ها را به خاطر بسپارید. نمونه دیگری وجود دارد که به شما اجازه می دهد که column را بصورت بسیار واضح لیست نمایید:

```
INSERT INTO weather (city, temp_lo, temp_hi, prcp, date)
VALUES ('San Francisco', ۴۳, ۵۷, ۰, ۰, '۱۹۹۴-۱۱-۲۹');
```

همچنین می توانید column را بترتیب دیگری لیست نموده و بعضی از آنها را حذف کنید:

```
INSERT INTO weather (date, city, temp_hi, temp_lo)
VALUES ('۱۹۹۴-۱۱-۲۹', 'Hayward', ۵۴, ۳۷);
```

بسیاری از توسعه دهندگان روش دوم را بهتر از روش اول می دانند. اکنون دستورات فوق را به همراه مقادیر آنها برای کاربرد در بخش بعدی وارد نمایید.

شما همچنین می توانید از دستور copy به منظور وارد نمودن داده های انبوه از یک فایل flat-text استفاده نمایید. این شیوه معمولاً به این دلیل که دستور copy سریعتر عمل می کند، خوب است اما از دیدگاه انعطاف پذیری، نسبت به دستور INSERT انعطاف کمتری را داراست. به مثال زیر در این رابطه توجه نمایید:

```
COPY weather FROM '/home/user/weather.txt';
```

توجه داشته باشید در هنگامی که سرویس دهنده بصورت مستقیم در حال خواندن فایل است، فایل مورد نظر می بایست برای سرویس دهنده backend قابل دسترس باشد نه برای سرویس گیرنده. در مورد دستور COPY می توانید اطلاعات بیشتری را در PostgreSQL Reference Manual بیابید.

۵.۲. گرفتن اطلاعات از یک table

برای باز یابی اطلاعات از یک table به آن table، query زده می شود. دستور SELECT در SQL به همین منظور می باشد.

این دستور تحت بخش های زیر قابل بررسی است:
لیست انتخابی (column های) را که می بایست برگردانده شوند لیست می کند) ، لیست table ها (table های) که اطلاعات از آن باز یابی می شود را لیست می کند) ، و گزینه های شرطی (جهت تعیین محدودیت ها).

برای مثال جهت بازیابی کلیه row های متعلق به جدول weather دستور زیر را تایپ کنید :

```
SELECT * FROM weather;
```

(در اینجا "*" به معنی تمامی ستونها می باشد) خروجی این دستور به شکل زیر خواهد بود:

city	temp_lo	temp_hi	prcp	date
San Francisco	۴۶	۵۰	۰,۲۵	۱۹۹۴-۱۱-۲۷
San Francisco	۴۳	۵۷	۰	۱۹۹۴-۱۱-۲۹
Hayward	۳۷	۵۴		۱۹۹۴-۱۱-۲۹

(۳ rows)

ممکن است که شما عبارتهای دلخواهی را برای لیست نهایی مشخص کنید. برای مثال می توانید دستوری به شکل زیر وارد نمایید:

```
SELECT city, (temp_hi+temp_lo)/۲ AS temp_avg, date FROM weather;
```

که نتیجه این چنین خواهد بود:

city	temp_avg	date
San Francisco	۴۸	۱۹۹۴-۱۱-۲۷
San Francisco	۵۰	۱۹۹۴-۱۱-۲۹
Hayward	۴۵	۱۹۹۴-۱۱-۲۹

(۳ rows)

توجه داشته باشید که گزینه AS چگونه برای لقب دادن مجدد يك column خروجی مورد استفاده قرار گرفته است (این گزینه اختیاری است). عملگرهای بولین (Boolean) مثل AND, OR and NOT در مشروط ساختن يك Query قابل استفاده می باشند. برای نمونه، مثال زیر اطلاعات مربوط به آب و هوا را در روزهای بارانی فرانسیسکو باز یابی خواهد نمود :

```
SELECT * FROM weather
WHERE city = 'San Francisco'
AND prcp > ۰,۰;
```

نتیجه:

City	temp_lo	temp_hi	prcp	date
San Francisco	۴۶	۵۰	۰,۲۵	۱۹۹۴-۱۱-۲۷

(۱ row)

بعنوان آخرین نکته این مطلب را به یاد داشته باشید که شما می توانید توسط select اطلاعات را بصورت ترتیب ذخیره سازی، و یا با حذف row های تکراری باز آوری نمایید .

```
SELECT DISTINCT city
FROM weather
ORDER BY city;
city
-----
Hayward
San Francisco
(۲ rows)
```

ORDER BY, DISTINCT می توانند بصورت جداگانه نیز مورد استفاده قرار گیرند.

۶,۲. ایجاد ارتباط ما بین table ها

بخش قبلي به ما آموخت که در یک زمان ، Query هاي ما مي توانند داده هاي يك table را بازيابي نمايند و يا اينکه به يك table به گونه اي دسترسي پيدا کنند که row هاي گوناگوني از آن در آن واحد قابل پردازش باشد. Query هايي که در يك زمان واحد به چندین row از يك table يا چندین table متفاوت دسترسي مي يابند را Query اتصال (join query) مي نامند بعنوان يك مثال، ممکن است شما بگوئيد که مي خواهيد همه اطلاعات ثبت شده در table ، weather ، همراه با مکان مرتبط با هريك از وضعيت هاي آب و هوايي ليست نمايند. براي اين منظور ما بايد column هاي city متعلق به هر يك از row هاي weather ، table را با نام column متعلق به همه row ها در cities ، table مقایسه نموده و جفت row هايي که اين اطلاعات بين آن یکسان است را انتخاب نماييم.

توجه :

مثال آورده شده تنها نمونه اي است براي درك بهتر مفهوم query هاي اتصال ، اتصال هاي واقعي هر چند که از دیدکاربر مخفي مي باشند اما مي توانند بصورت بسيار مؤثر تر و کاربردي تر شکل داده شوند . نمونه توضیح داده شد توسط Query زیر قابل دسترسي مي باشد :

```
SELECT *
FROM weather, cities
WHERE city = name;
```

city	temp_lo	temp_hi	prcp	date	name	location
San Francisco	۴۶	۵۰	۰,۲۵	۱۹۹۴-۱۱-۲۷	San Francisco	(-۱۹۴,۵۳)
San Francisco	۴۳	۵۷	۰	۱۹۹۴-۱۱-۲۹	San Francisco	(-۱۹۴,۵۳)

در مورد اطلاعات خروجي همواره به ۲ مسأله توجه داشته باشيد:

Query اتصال ، row هاي تطبيق داده نشده را نادیده مي گيرد و از آنجائي که شهر Hayward هيچ گونه تطبيق ورودي در جدول cities ندارد ، در ليست row هاي به دست آمده هيچ گونه داده اي در مورد Hayward دیده نمي شود. ما بطور خلاصه که با راه حل اين مورد آشنا خواهيم شد .

دو column وجود دارد که حاوي نام شهر است ، اين مطلب بدون اشکال است و دليل آن اينست که ليست column هاي جدول weather و جدول cities به يکديگر افزوده شده اند. در تمرينات اين مسئله بطور نا خواسته پيش مي آيد بنابراین چنانچه شما column هاي خروجي را به جاي اينکه با "*" مشخص نماييد به طور صريح مشخص کنيد، مي توانيد به شکل زیر عمل نماييد:

```
SELECT city, temp_lo, temp_hi, prcp, date, location
FROM weather, cities
WHERE city = name;
```

تمرین: تلاش کنيد که مفهوم Query زیر را هنگامي که عبارت WHERE حذف شده است بيابيد.

تا زمانی که همه column ها دارای نامهای مختلف می باشند ، مفسر گرامری توانایی آن را دارد که بصورت خود کار تشخیص دهد column ها به کدام یک از جدول ها تعلق دارند، اما روش بهتر اینست که برای Query های اتصال نام column کاملاً مشخص شوند .

```
SELECT weather.city, weather.temp_lo, weather.temp_hi,
weather.prcp, weather.date, cities.location
FROM weather, cities
WHERE cities.name = weather.city;
```

Query های اتصالی که با هم دیدیم می تواند به فرم زیر هم درخواست شوند:

```
SELECT *
FROM weather INNER JOIN cities ON (weather.city = cities.name);
```

این فرم دستور به انداز فرم اولیه که در خطوط بالا با هم دیدیم رایج نیست، اما آوردن این نحوه دستور نویسی برای درک بهتر مفاهیم زیر لازم است. در اینجا ما می خواهیم یاد بگیریم که چگونه داده های ثبت شده Hayward را برگردانیم. کاری که از Query می خواهیم اینست که جدول weather را بررسی نموده و برای هر یک از ردیفهای آن، ردیفهای جدول cities منطبق شده را بیابید، چنانچه هیچ ردیف منطقی یافت نشد، "مقدار خالی (empty value)" را به جای ستونهای جدول cities قرار دهید. این نوع از Query ها اتصالی بیرونی (outer joins) نامیده می شوند. (اتصالات قبلی از نوع اتصالی درونی (inner joins) بودند.) بدین منظور باید از دستور زیر بهره بگیرید :

```
SELECT *
FROM weather LEFT OUTER JOIN cities ON (weather.city = cities.name);
```

City	temp_lo	temp_hi	prcp	date	name	location
Hayward	۳۷	۵۴		۱۹۹۴-۱۱-۲۹		
San Francisco	۴۶	۵۰	۰٫۲۵	۱۹۹۴-۱۱-۲۷	San Francisco	(- ۱۹۴٫۵۳)
San Francisco	۴۳	۵۷	۰	۱۹۹۴-۱۱-۲۹	San Francisco	(- ۱۹۴٫۵۳)

(۳ rows)

این یک Query بیرونی چپ (left outer query) نامیده می شود و دلیل این نامگذاری اینست که هر یک از ردیفهای سمت چپ اتصال دهنده در جدول اشاره شده، حداقل یکبار در خروجی دیده خواهد شد. یا اینکه جدول سمت راست، فقط ردیفهایی در خروجی خواهد داشت که با تعدادی از ردیفهایی سمت چپ منطبق شده باشند هنگامی که در خروجی برای ردیفهای جدول چپی هیچ گونه انطباقی در جدول راستی وجود نداشته باشند، مقادیر خالی برای ستونهای جدول راستی جایگزین خواهد شد. تمرین: در اینجا اتصال دهندههای بیرونی راست (right outer joins) و اتصال دهندههای بیرونی کامل (full outer joins) موجود می باشد. تلاش کنید تا بیابید که هر یک از آنها چه کاری انجام می دهند.

همچنین ما میتوانیم یک جدول را با خودش اتصال دهیم ، که این پدیده را اتصال به خود (self join) می نامند . به عنوان یک مثال ما می خواهیم تمام داده های ثبت شده آب و هوایی را که در رنج دمایی داده های ثبت شده آب و هوایی دیگران می باشد بیابیم . بنابراین نیاز داریم تا ستونهای temp-lo و temp-hi مربوط به هر ردیف در جدول weather را با ستونهای temp-lo و temp-hi در ردیفهای دیگر مقایسه نمائیم، با Query زیر این عمل امکان پذیر خواهد بود:

```
SELECT W1.city, W1.temp_lo AS low, W1.temp_hi AS high,
W2.city, W2.temp_lo AS low, W2.temp_hi AS high
FROM weather W1, weather W2
WHERE W1.temp_lo < W2.temp_lo
AND W1.temp_hi > W2.temp_hi;
```

City	low	high	city	low	high
San Francisco	۴۲	۵۷	San Francisco	۴۶	۵۰
Hayward	۳۷	۵۴	San Francisco	۴۶	۵۰

(۲ rows)

در اینجا ما برای تشخیص طرف سمت راست و چپ اتصال، جدول weather را به W1 و W2 تغییر نام داده ایم. اینکار باعث صرفه جویی در تایپ نیز می شود. راه ساده تری نیز برای جلوگیری از تایپ طولانی وجود دارد که در اینجا با هم می بینیم:

```
SELECT *
FROM weather w, cities c
WHERE w.city = c.name;
```

در طول کار با این شیوه مختصر نویسی بارها برخورد کرده و آشنایی کافی را کسب خواهید کرد

۷.۲. توابع محاسباتی (Aggregate Functions)

مشابه پایگاه های داده رابطه ای (Relational) دیگر، PostgreSQL نیز از توابع محاسباتی پشتیبانی می نماید. یک تابع پیوند از چندین ردیف ورودی یک نتیجه را محاسبه می نماید. برای مثال یک تابع محاسباتی برای محاسبه (avg(average), sum, count, min(minimum) و max(maximum) بر روی مجموعه ای از ردیفها وجود دارد. برای نمونه ما میتوانیم بالاترین دما را از مجموعه دماهای پایین بیابیم:

```
SELECT max(temp_lo) FROM weather;
max
-----
۴۶
(۱ row)
```

چنانچه بخواهیم بدانیم خواندن اطلاعات از کدام شهر یا شهرها صورت گرفته است، احتمالاً می بایست دستور زیر را به کار بندیم:

```
SELECT city FROM weather WHERE temp_lo = max(temp_lo); WRONG
```

اما این مسأله تا زمانی که تابع max نتواند در عبارت WHERE استفاده شود عملی نخواهد شد. (این محدودیت بدلیل اینکه عبارت WHERE ردیفهایی که به مرحله محاسبات وارد می شوند را تشخیص می دهد، وجود خواهد داشت. بنابراین قبل از اینکه محاسبات توابع کامل شوند باید سنجیده شوند.) هرچند در اغلب موارد مشابه، Query برای دسترسی به نتایج دلخواه بازنگری می شود اما در اینجا ما توسط یک subquery این کار را انجام دادیم:

```
SELECT city FROM weather
WHERE temp_lo = (SELECT max(temp_lo) FROM weather);
city
```

San Francisco
(1 row)

این دستور صحیح بوده و خروجی درستی را ارائه می دهد. و دلیل این امر نیز آنست که subquery استفاده شده محاسبات موجود در تابع خود را کاملاً مستقل از آنچه که در Query های دیگر رخ می دهد انجام خواهد داد. توابع محاسباتی برای ترکیب با عبارات Group BY خیلی کاربردی و مفید می باشند. برای مثال ما می توانیم بالاترین دما در رده دماهای پائین ثبت شده برای هر شهر را از طریق زیر نیز بدست آوریم:

```
SELECT city, max(temp_lo)
FROM weather
GROUP BY city;
```

city	max
Hayward	۳۷
San Francisco	۴۶

(۲ rows)

این دستور یک ردیف خروجی برای هر یک از شهرها خواهد داد. هر یک از نتایج محاسبات براساس ردیف جدولهای منطبق شده با شهرها محاسبه می شود. این ردیف های دسته شده توسط عبارت HAVING قابل فیلتر شدن می باشد.

```
SELECT city, max(temp_lo)
FROM weather
GROUP BY city
HAVING max(temp_lo) < ۴۰;
```

City	max
Hayward	۳۷

(1 row)

این دستور فقط برای شهرهایی که تمام دمای پائین آن زیر ۴۰ باشد، نتیجه مشابهی را فراهم می آورد، در نهایت چنانچه فقط اطلاعات مربوط به شهرهایی را که نام آنها با "S" شروع می شود بخواهیم دستور زیر را به کارگیریم:

```
SELECT city, max(temp_lo)
FROM weather
WHERE city LIKE 'S%'
GROUP BY city
HAVING max(temp_lo) < ۴۰;
```

عملگر LIKE عمل انطباق را انجام میدهد و در کتاب PostgreSQL User's Guide کاملاً تشریح شده است.

درك ارتباط محاوره اي بين توابع محاسباتي و عبارات WHERE و HAVING ، در SQL خيلي مهم است. تفاوت اصلي بين WHERE و HAVING از اين قرار مي باشد: WHERE، ردیفهای ورودی را قبل از دسته ها (groups) انتخاب کرده و محاسبات را بدین سان انجام می دهد، (بدین صورت کنترل اینکه کدام ردیف وارد محاسبات شود، در دست WHERE خواهد بود) از طرف دیگر HAVING محاسبات را با انتخاب ردیفهای دسته ای بعد از دسته ها، انجام می دهد. بنابراین قاعده WHERE نباید حاوی توابع محاسباتی باشد.

چنانچه بخواهید می توانید از يك محاسبات همراه با WHERE استفاده کنید و ببینید که کدام يك از ردیفها بعنوان ورودی محاسبات وارد خواهد شد. به عبارت دیگر در مورد HAVING می توان گفت که آن همیشه حاوی توابع محاسبات می باشد.

(در این مورد خيلي بادقت باید صحبت کرد، زیرا هرچند که بی ارزش خواهد بود اما شما اجازه ی نوشتن قاعده HAVING ی رادارید که در آن از توابع محاسبات استفاده نمی شود. در این رابطه شرایط مشابهی بصورت خيلي مؤثر در مورد مراحل WHERE نیز صدق می کند.)

توجه داشته باشید که می توان محدودیت های وابسته به نام شهرها را به WHERE اضافه کنیم. (هنگامی که به محاسبات نیازمند هستیم این شیوه نسبت به اضافه کردن محدودیت ها به HAVING ثمربخش تر است. زیرا از دسته بندی و محاسبات برای همه ردیفها یی که در بررسی WHERE مردود شده اند خودداری کرده ایم.)

۷,۲. به روز سازي ها

با استفاده از دستور UPDATE قادر خواهید بود که ردیفهای موجود را به روز نمائید. مثلاً چنانچه از شما خواسته شد که دماهای موجود در ۲۰ نوامبر را با ۲ درجه کاهش ثبت کنید، باید داده ها را با دستور زیر به روز سازید.

```
UPDATE weather
SET temp_hi = temp_hi - ۲, temp_lo = temp_lo - ۲
WHERE date > '۱۹۹۴-۱۱-۲۸';
```

اکنون به وضعیت جدید داده ها نگاهی بیندازید:

```
SELECT * FROM weather;
```

city	temp_lo	temp_hi	prcp	date
San Francisco	۴۶	۵۰	۰,۲۵	۱۹۹۴-۱۱-۲۷
San Francisco	۴۱	۵۵	۰	۱۹۹۴-۱۱-۲۹
Hayward	۳۵	۵۲		۱۹۹۴-۱۱-۲۹

(۳ rows)

۹,۲. پاکسازي

در شرایط خاصی ممکن است که دیگر نیازی به وضعیت آب و هوایی Hayward نداشته باشید. در این شرایط شما باید دستورات زیر را وارد نمایید تا ردیفهای مورد نظر را از جدول مربوط پاک نمایید.

پاکسازی با استفاده از دستور DELETE قابل اجرا خواهد بود.

```
DELETE FROM weather WHERE city = 'Hayward';
```

با وارد کردن این دستور کلیه داده های ثبت شده که متعلق به Hayward می باشند، حذف خواهد شد.

```
SELECT * FROM weather;
```

city	temp_lo	temp_hi	prcp	date
------	---------	---------	------	------

San Francisco	۴۶	۵۰	۰,۲۵	۱۹۹۴-۱۱-۲۷
San Francisco	۴۱	۵۵	۰	۱۹۹۴-۱۱-۲۹

(۲ rows)

فقط يك مطلب نگران كننده در مورد شكل كلي دستور وجود دارد:

```
DELETE FROM table-name;
```

وآن اينست كه بدون مشروط ساختن، DELETE كليه ردیفهاي يك جدول را دور ريخته و آن را خالي مي كند و سيستم بدون پرسیدن هيچگونه تاييد اين كار را انجام مي دهد.

فصل ۲ ابزارهاي پيشرفته

۱,۲ معرفي

در فصل قبلي مباني استفاده از زبان SQL ، طريقه ايجاد، ذخيره سازي و دسترسي به داده ها را در PostgreSQL آموختيم. اکنون با تعدادي از ابزارهاي پيشرفته SQL كه مديريت را ساده تر کرده و باعث جلوگیری از آسیب پذیری داده ها مي شوند، آشنا مي شويم. در آخر نیز به تعدادي از متعلقات PostgreSQL نگاهی خواهيم انداخت. در بعضي موارد، تغييراتي را در مثالها آورده شده در فصل ۲ ايجاد مي كنيم و به توسعه و تغيير در آنها مي پردازيم، لذا مطالعه فصل ۲ در درك بهتر و مفيدترين فصل كمك شاياني خواهد نمود. بعضي مثالهاي اين فصل نیز در فايل advanced.sql و در شاخه tutorial قابل دسترسي هستند. همچنين اين فايل حاوي يكسري داده براي بارگذاري مي باشد كه در اين خودآموز اشاره اي به آنها نشده است. (به قسمت ۱-۲ براي چگونگي استفاده از اين فايل مراجعه نماييد).

۲,۲ views

مجدداً به Query هاي ۶-۲، مراجعه نماييد ، در اينجا شما با ركوردهاي آب وهوا كه با موقعيت شهرها برحسب کاربرد شما ليست شده اند مواجه ايد، اما شما نمي خواهيد هر موقع كه به درخواست نياز داريد آنها مجدداً تايپ كنيد، براي اين مقصود شما مي توانيد درخواست خود را با ايجاد يك view پوشش دهيد، اين پوشش يك نام را به Query شما نسبت مي دهد و شما مي توانيد هر موقع كه خواستيد به آن مراجعه كنيد (دقيقاً همانطوري كه يك جدول را صدا مي زديد).

```
CREATE VIEW myview AS
```

```
SELECT city, temp_lo, temp_hi, prcp, date, location
```

```
FROM weather, cities
```

```
WHERE city = name;
```

```
SELECT * FROM myview;
```

ايجاد view هاي نامحدود يكي از كليدي ترين خصوصيات خوب SQL در طراحي پايگاه داده مي باشد . view ها به شما اجازه مي دهند تا جزئيات ساختار جدول هاي خود را در پشت رابط هاي پيش بيني شده جاي دهيد.

view در اكثر موارد كه يك جدول واقعي استفاده شود، قابل اجرا مي باشد. ساختن view هاي جديد تحت view هاي موجود نیز معمول است.

۲,۲ كليدهاي خارجي (Foreign keys)

دوباره جدول هاي weather و cities را از فصل ۲ مورد بررسي كنيد و اين مساله را مورد توجه قرار دهيد: شما تصميم داريد مطمئن شويد كه كسي نمي تواند ردیفهايي را كه هيچگونه

انطباقی در جدول cities ندارد وارد جدول weather نماید، این امر نگهداری از سلامت ارجاعی (referential integrity) داده های شما نامیده می شود. در سیستم پایگاههای داده پیچیده نیز در ابتدا با مراجعه به جدول cities و چک کردن این مطلب که آیا رکورد منطقی یافت می شود یا خیر؛ کار آغاز و سپس رکوردهای weather وارد یا خارج می شوند. این طریقه شروع با یکسری معایب همراه بوده و بسیار پر زحمت است، از اینرو PostgreSQL این کار را برای شما انجام می دهد. بنابر مطالب جدید فوق جدولها به شکل زیر خواهند بود:

```
CREATE TABLE cities (
    city          varchar(۸۰) primary key,
    location point
);
```

```
CREATE TABLE weather (
    city          varchar(۸۰) references cities,
    temp_lo      int,
    temp_hi      int,
    prcp         real,
    date         date
);
```

اکنون تلاش خود را برای وارد کردن رکوردهای صحیح بکار می بندیم:

```
INSERT INTO weather VALUES ('Berkeley', ۴۵, ۵۳, ۰, ۰, '۱۹۹۴-۱۱-۲۸');
```

ERROR: <unnamed> referential integrity violation - key referenced from weather not

رفتار کلیدهای خارجی می تواند کاملاً به برنامه کاربردی شما برگردد.

ما به این مثال کوچک بسنده کرده و شما را به مطالعه PostgreSQL User's Guide تشویق می کنیم. استفاده صحیح از کلیدهای خارجی کیفیت برنامه های کاربردی پایگاه داده را واقعاً افزایش می دهند، لذا شما را به یادگیری و تسلط به آن تشویق می کنیم.

۴.۲. Transaction

Transaction یک مفهوم پایه برای همه سیستم های پایگاه داده می باشد. مقدماتی ترین نکته در مورد Transaction این است که آن چندین عمل را طی یک عملگر انجام می دهد (یا همه با موفقیت انجام می شوند یا هیچکدام انجام نمی شود). وضعیت عملکرد یک Transaction بر روی گام های آن برای Transaction های دیگری که بصورت همزمان در حال اجرا می باشند، قابل رویت نبوده و چنانچه تعدادی از آنها در عملیات دچار مشکل شده و از کامل شدن Transaction جلوگیری نمایند، تأثیر هیچ یک از گام ها بر روی پایگاه داده اعمال نخواهد شد. برای مثال فرض کنید با پایگاه داده یک بانک مواجه هستید. این بانک همانطور که برای شعبات گوناگون دارای توازن در سپرده های بانکی است، از حساب های متوازن برای مشتریهای گوناگون نیز پشتیبانی می کند. فرض کنید که ما یک رکود حاوی برداشت مبلغ ۱۰۰۰۰۰ دلار را از حساب Alice و ارسال آن به حساب Bob داریم. در این رابطه دستورات SQL به شکل زیر صورت می گیرند.

```
UPDATE accounts SET balance = balance - ۱۰۰,۰۰
WHERE name = 'Alice';
```

```
UPDATE branches SET balance = balance - ۱۰۰,۰۰
WHERE name = (SELECT branch_name FROM accounts WHERE name = 'Alice');
```

```
UPDATE accounts SET balance = balance + ۱۰۰,۰۰
WHERE name = 'Bob';
```

```
UPDATE branches SET balance = balance + ۱۰۰,۰۰
WHERE name = (SELECT branch_name FROM accounts WHERE name = 'Bob');
```

جزئیات این دستورات در اینجا اهمیت زیادی ندارد؛ مهم اینست که برای اعمال این تغییر در پایگاه داده نیاز به چندین روند به روز سازی مجزا می باشد. ممکن است مسئولین بانک بخواهند مطمئن شوند که آیا همه این تغییرات اعمال شده، یا هیچ یک انجام پذیرفته است. مطمئناً چنین اتفاقی رخ نخواهد داد که بدون کم شدن ۱۰۰۰۰۰ دلار از حساب Alice همان مبلغ به حساب Bob وارد شود، همچنین Alice از اینکه بدون هیچگونه اعتبار واطمینانی، پول را به Bob پرداخت کند خشنود نخواهد بود. بنابراین ما نیاز به این تضمین داریم که اگر یکی از عملگرها و گام های پروسه با مشکل مواجه شد، گامهایی که با موفقیت انجام پذیرفته اند نیز هیچگونه تغییری روی پایگاه داده اعمال نکند. به روز سازی گروهی با استفاده از Transaction ها این تضمین را به ما خواهند داد. یک Transaction، از نگاه Transaction های دیگر atomic است.

تضمین دیگری که ما در این رابطه به آن نیاز داریم اینست که هنگامی که یک Transaction کامل شد و از سوی سیستم پایگاه داده تأیید گردید، این رکورد بصورت دائمی ثبت شود و هر گونه crash در سیستم این رکورد را از بین نبرد. برای مثال Bob از حساب خود یک برداشت نقدی دارد، به هیچ عنوان خوشایند نیست که با بیرون رفتن از بانک و در اثر یک crash اسناد این پرداخت ناپدید شوند. یک سیستم transactional پایگاه داده با log کردن کلیه به روز سازی ها در یک storage پایدار و همیشگی قبل از اینکه پیغام تکمیل را بفرستد سیستم را تضمین می کند. ویژگی مهم دیگر که پایگاههای داده ای که از Transaction پشتیبانی می کنند کاملاً به نظریه به روز سازی atomic وابسته است؛ هنگامی که چندین Transaction به صورت همزمان در حال اجرا می باشند هیچکدام نباید قادر به دیدن تغییرات ایجاد شده و تکمیل نشده توسط دیگران باشند. برای مثال، چنانچه یک Transaction در حال ایجاد توازن بین همه شعبات است، آن Transaction این کار را به عهده نخواهد گرفت که بدون دادن اعتبار به شعبه Bob از شعبه Alice برداشت کند (و نه بر عکس این قضیه).

بنابراین Transaction ها علاوه بر تضمین ثبت تغییرات به شکل پایدار، باید بصورت همه یا هیچ یک باشند، یعنی یا همه درست اجرا شده و تغییرات را ثبت کنند و یا اینکه در صورت بروز خطا در یکی از گامهای یک Transaction هیچ یک از تغییرات مربوط به گامهای دیگر روی پایگاه داده اعمال نشود. این مطلب در مورد Transaction ها قابل رویت است. مراحل به روز سازی توسط یک Transaction برای دیگر Transaction ها تا هنگامی که کلیه گامهای آنها با موفقیت به اتمام برسند و تغییرات اعمال شود قابل رویت نیستند.

در PostgreSQL یک Transaction با دستورات SQL ، BEGIN ، COMMIT احاطه می شود. بنابراین در ارتباط با مثال بانک شکل دستور مورد نیاز اینگونه است:

```
BEGIN;
UPDATE accounts SET balance = balance - ۱۰۰,۰۰
WHERE name = 'Alice';
-- etc etc
```

```
COMMIT;
```

چنانچه در میان اجرای Transaction تصمیم بگیریم که از تکمیل از صرف نظر کنیم (برای مثال چنانچه متوجه شدیم که شعبه Alice با مشکل مواجه است) در این جا می توانیم از دستور ROLL BACK به جای COMMIT استفاده کنیم و به این شکل همه به روز سازی ها لغو خواهند شد.

PostgreSQL دقیقاً مطابق یکایک دستورات SQL که در Transaction آورده شده رفتار می کند و آنها را به اجرا می گذارد. در صورتی که شما از دستور BEGIN استفاده نکنید، هر یک از دستورات با یک BEGIN ضمنی (چنانچه دستور با موفقیت همراه باشد) و COMMIT احاطه خواهند شد. بلوک Transaction اصطلاحی است که گاهی به این گونه دستورات که با BEGIN و COMMIT احاطه شده اند اطلاق می شود.

نکته : در library بعضی از رابطه های سرویس گیرنده دستورات BEGIN و COMMIT بصورت خودکار الصاق می شوند. بنابراین ممکن است شما بدون هیچگونه درخواستی از مزایای Transaction بهره مند شوید.

۵,۳. وراثت (Inheritance)

وراثت مفهومی است که در پایگاههای داده مستقل (Object-Oriented) کاربرد دارد و قابلیت های جدیدی را جهت طراحی پایگاه داده در اختیار طراحان می گذارد. بیاپید دوجداول ایجاد نمائیم: یک جدول با عنوان cities و دیگری با عنوان capitals. قاعدتاً مراکز شهرها نیز شهر محسوب می شوند، بنابراین شما نیاز به راهی دارید که هنگامی که لیست شهرها را درخواست می کنید مراکز شهرها نیز در لیست موجود باشد. اگر شما واقعاً زیرک باشید می توانید از تمهیدات زیر بهره بجوئید:

```
CREATE TABLE capitals (  
    name text,  
    population real,  
    altitude int, -- (in ft)  
    state char(۲)  
);
```

```
CREATE TABLE non_capitals (  
    name text,  
    population real,  
    altitude int -- (in ft)  
);
```

```
CREATE VIEW cities AS  
    SELECT name, population, altitude FROM capitals  
    UNION  
    SELECT name, population, altitude FROM non_capitals;
```

این تدبیر به خوبی Query ها عمل می کند. اما بدی آن زمانی است که می خواهید چندین ردیف را با نامگذاری یک چیز به روز سازید.

```
CREATE TABLE cities (  
    name text,  
    population real,  
    altitude int -- (in ft)  
);
```

```
CREATE TABLE capitals (  
    state char(۲)  
    ) INHERITS (cities);
```

در این مورد، یک ردیف از جدول capitals همه ستونها (name,population,...) را از والد خود، cities، به ارث می برد. نوع ستون name از نوع متن می باشد که یک نوع ذاتی در PostgreSQL برای، کارکترهای رشته ای با طولهای متغیر محسوب می شود. جدول capital حاوی یک ستون اضافه با عنوان state است که نمایانگر وضعیت آنها می باشد. در PostgreSQL یک جدول می تواند از صفر یا تعداد بیشتری از جدولهای دیگر به ارث ببرد.

مثال: Query زیر نام همه شهر را به همراه وضعیت مراکز استان هایی که در ارتفاع بیش از ۵۰۰ft واقع هستند را نمایش می دهد.

```
SELECT name, altitude
FROM cities
WHERE altitude > ۵۰۰;
```

که نتیجه چنین خواهد بود:

name	altitude
Las Vegas	۲۱۷۴
Mariposa	۱۹۵۳
Madison	۸۴۵

(۳ rows)

به عبارت دیگر Query زیر همه شهرهایی را که مراکز استان نبوده و در موقعیت با ارتفاع بیش از ۵۰۰ft هستند را جستجو کرده و نمایش می دهد.

```
SELECT name, altitude
FROM ONLY cities
WHERE altitude > ۵۰۰;
```

name	altitude
Las Vegas	۲۱۷۴
Mariposa	۱۹۵۳

(۲ rows)

در اینجا واژه ONLY که قبل از cities آورده شده گویای این است که این Query فقط در جدول cities باید صورت پذیرد و نباید شامل جدولهای ورثه ای و سلسله مراتبی پائین تر از cities شود. همچنین بسیاری از دستوراتی که در اینجا راجع به آنها صحبت شد از عبارت ONLY پشتیبانی می کنند.

۶.۳. نتیجه گیری

PostgreSQL قابلیت های بسیار زیادی را داراست که در این خودآموز به آنها پرداخته نشد این ابزارها با جزئیات بیشتری در کتب PostgreSQL Programmer's و PostgreSQL User's Guide مورد بحث و بررسی واقع شده اند.

چنانچه احساس می کنید که نیاز به آشنایی و معرفی ابزار بیشتری را دارید، می توانید به سایت PostgreSQL جهت ارتباط با لینکهای متنوع تر در این زمینه مراجعه فرمائید .